

MUNTATGES AMB REREFONS POLÍTIC

Dos presidents a escena

Lluís Marco és el dirigent del Watergate a 'Nixon-Frost', que obre avui la temporada del Lliure ■ Santiago Ramos interpreta un «maldestre» mandatari dels EUA al Goya

JOSÉ CARLOS SORRIBES
BARCELONA

Poco res tenen a veure, però les dues obres tenen un president dels Estats Units com a protagonista. L'inici de la temporada teatral barcelonina ha dirigit la mirada a la Casa Blanca. Avui el Lliure estrena *Nixon-Frost*, de Peter Morgan, una peça teatral que va captivar Àlex Rigola abans que optés a l'Oscar a la millor pel·lícula. Tant, que la presenta en dos formats, l'un amb escenografia realista i llenguatge cinematogràfic, i l'altre, a partir del dia 24 els dijous i dissabtes, en una versió més petita i sòbria. *Unplugged*, segons la seva definició. I totes dues amb un important ús del vídeo.

Una setmana abans de l'estrena de *Nixon-Frost*, el Goya va presentar *Noviembre*, una comèdia àcida i embogida de David Mamet, amb un president fictici dels EUA, «maldestre i neci», segons l'actor que el porta a escena, Santiago Ramos. És molt diferent el Nixon que interpreta Lluís Marco. Passats tres anys de la seva dimissió va acceptar, el 1997, per 600.000 dòlars, ser entrevistat pel periodista David Frost (Joan Carreras), un especialista en *talk shows* de mitjanit, i no un analista polític. Protagonitzen, amb els seus assessors, el que Rigola defineix com «un combat de boxa». És més, segons ell, la peça teatral s'assembla «al Rocky de Stallone».

Rigola, també actor

En la llarga entrevista televisiva, de quatre hores, el polític va acabar demanant perdó per l'escàndol del Watergate. «Nixon no va calcular el poder que ja tenia llavors la tele, un mitjà que no dominava», explica Marco. Rigola, que també té un paper a l'obra, no va voler que els actors veiessin la gravació

ROS RIBAS

► Preparat ► Lluís Marco, en una escena de *Nixon-Frost*.

DAVID RUANO

► Irrat ► Santiago Ramos, a *Noviembre*.

d'aquesta entrevista durant els assajos. «L'Àlex em va passar molt de material i sí que vam veure la pel·lícula d'Oliver Stone, amb Anthony Hopkins com a Nixon, tot i que ell fa un treball més visceral», diu l'actor badaloní. Marco comenta que mai ha volgut imitar el dirigent, encara que reconeix que tenen una certa semblança física. Destaca també l'ajuda

de Rigola en el «tempo» del discurs polític.

En el cas de Santiago Ramos no tenia cap referent. Mamet no defineix el personatge, ni com a demòcrata ni com a republicà. Escrita a principis del 2008, no obstant, no costa buscar un objectiu en el text. «El reflex el provoca la presidència de Bush i els seus desencerts», reconeix l'actor salmantí, que apunta que el seu president admira els líders americans, amics de Hitler i aïllacionistes durant la guerra.

Ramos va compondre el personatge amb l'única ajuda del text de Mamet. «Té una escriptura ràpida, i entra de seguida en els conflictes». La història, d'«un humor molt extrem», presenta un president corrupte que té la reelecció en perill, en mans d'un conseller que li conse-

lla retirar-se i d'una assessora que li escriu els discursos amb la condició que la casí amb la seva companya davant les càmeres de la tele. Un autèntic disbarat, propi dels «germans Marx», segons Ramos.

Un home trist

El diagnòstic de Marco sobre Nixon és igual de contundent. «Era un home trist que mai va tenir l'aplaudiment sincer, i se sentia rebutjat per la burgesia americana». La seva visió del president no ha canviat, en la mesura que desitjava, de la que tenia abans d'embarcar-se en el projecte. «La seva manera de demanar perdó és superficial. No me'l crec. El món del poder no deixa demanar perdó als polítics», sentència.

A més, recorda que Nixon no va tornar a la política com volia, però que va tenir un jubiliació daurada. «Se'n va anar a Califòrnia, a jugar a golf, a menjar caviar i a beure xampany». ■

TEATRE ► REPOSICIÓ

'Boeing Boeing' aterra a l'Apolo amb un nou repartiment

IMMA FERNÁNDEZ
BARCELONA

El vodevil *Boeing Boeing* pren el vol aquesta nit a l'Apolo amb un nou repartiment i algun ajustament en la posada en escena després de la seva estrena el març passat al Coliseum amb la direcció d'Alexander Herold. Àlex Casanovas es fica a la pell del seductor amb tres amants hostesses que un dia de desajustos horaris coincideixen a l'uníson al seu apartament parisenc. Santi Ibáñez encarna el seu amic Bernard, que «sembla el tonto del poble però no ho és», defensa l'actor, encantat de continuar compartint escenari amb el seu col·lega de *Mítig*. «Som com Pili i Mili, tot el dia junts, i ara ens ho passem molt bé amb aquesta comèdia tan esbojarrada», afirma.

Mercè Comes, després de *Converses amb la mama*, agafa el relleu de Pavlovsky per donar vida a la sofer-

Àlex Casanovas, Santi Ibáñez, Mercè Comes i Beth s'incorporen a l'obra

ta Berta, «una serventa amargada que va de bòlid amb les anades i vingudes de les noies». Hi repeteixen les actrius Marta Bayarri (en el paper de la brasilera Juliana) i Cristina Solà (l'alemanya Judith) i s'hi incorpora Beth (en substitució de Mireia Portas) per recrear l'hostessa Janet, una jove «molt americana, segura de si mateixa, superficial i materialista», explica la intèrpret i cantant.

«És un muntatge diferent perquè a part que els actors aportem nous tics i una altra personalitat als personatges, l'obra té molt més ritme», comenta Casanovas. En això hi ha contribuït el *tricycle* Paco Mir, que ha revisat el muntatge, li ha donat més agilitat i l'ha escurçat uns 15 minuts. «És una versió molt més fresca i graciosa. La gent riu més», assegura Herold, el director d'aquesta divertida farsa creada per Marc Camoletti als anys 60. ■

INDÚSTRIA ► BALANÇ

La venda de música cau un 30% el primer semestre del 2009

Les descàrregues ja representen el 17,5% de la facturació

MARTA CERVERA
BARCELONA

La davallada de la indústria discogràfica a Espanya continua imparable segons les dades presentades ahir en un informe dels Productors de Música d'Espanya, Promusicae, referents al primer semestre de l'any 2009.

En aquest període, el negoci va caure un 30% respecte a l'any anterior, malgrat el lleuger augment de les vendes del mercat digital, de gairebé un 5%. Les descàrregues ja representen un 17,5% de la facturació.

Amb tot, les descàrregues de mòbils, gran esperança de la indústria, han baixat un 37,42%, encara que el negoci per a telèfons continua al capdavant en vendes (53,67%), seguit d'internet (46,33%) i dels nous formats (11,92%). Antonio Guisaso-

la, president de Promusicae, va assenyalar: «És una broma pensar que a Espanya pugui existir un mercat digital semblant al dels nostres països veïns». I va acusar el Govern de «tebior» amb la pirateria i de deixar «que internet es regeixi per la llei del salvatge Oest».

En xifres globals, els espanyols es van gastar 87,7 milions d'euros en música -72,4 milions gravada en suport físic i 15,3 milions en el mercat digital-, mentre que l'any anterior

la xifra de vendes va arribar als 126,2 milions d'euros. Com a conseqüència d'aquest descens, Promusicae ha reduït de nou el nombre d'exemplars per concedir el Disc d'Or i de Platí. A partir d'aquest mes, el d'Or s'aconseguirà amb 30.000 discos venuts, i no 40.000, com passava fins ara. El de Platí ja no serà per a 80.000 unitats, sinó només per a 60.000.

Des de fa vuit anys el mercat musical pateix un descens de vendes. Des que va començar el 2009, les vendes de CD han passat de 105 milions d'euros a 67,7 (un 35,56% menys) i les de DVD, de 6,5 milions a 4,6. En total, el mercat físic es va reduir de 111,6 milions d'euros a 72,4, un 35,14% menys que en el mateix període del 2008. ■

MOTOR

ALTRES OFERTES

COTXES COMPRES

NO BUSQUEM Gangues, A l'acte i efectiu. Turismes, 4x4, motos, furg, Quads Bruc 160 prop. Diag. 670 539 999 i 670 537 777
AUTO URGELL Urgeix comprar turismes-4x4, furgonetes, pago al comptat ☎ 93 398 89 85-670 210 727

COTXES VENDES

IBIZA 1.9 Tdi Sport, 02, aa, abs, air, 6.500€ Cars Catalunya 2000 ☎ 93 473 93 21 Expofira Catalunya

CLASSIFICATS | 93 265 53 53